

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

BRICS může přerůst v globální integrační společenství

Sdružení BRICS, které tvoří Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jihoafrická republika, má potenciál stát se globálním integračním sdružením, uvedl v úterý iránský ministr zahraničí Hosejn Amir Abdollahian.

»Myslíme si, že až se myšlenka rozšíření BRICS promítne do reality, stane se toto sdružení skutečně globální integrační strukturou,« řekl na konferenci v Teheránu věnované spolupráci iránské islámské republiky a BRICS.

Poznamenal, že BRICS je jedním z mála příkladů skutečné hospodářské a politické spolupráce, která může ovlivnit regionální a mezinárodní procesy. »Ve skutečnosti se jedná o první účinné politické a ekonomické sdružení, které kdy bylo v rozvojovém světě založeno,« zdůraznil. Konferenci uspořádal iránský Institut pro politická a mezinárodní studia (IPIS), think tank.

Summit BRICS se bude konat 22.-24. srpna v jihoafrickém Johannesburgu. Podle jihoafrického ministra zahraničí Nalediho Pandora bude mezi tématy, která budou na summitu BRICS projednávána, i rozšíření organizace. Poznamenala, že o členství požádalo třináct zemí včetně Íránu.

BRICS je budoucnost celé planety, říká předseda česko-čínské smíšené komory Filip

Předseda Česko-čínské smíšené obchodní a průmyslové komory Vojtěch Filip na rozdíl od našich vládnoucích představitelů nevidí v Číně hrozbu pro naši zemi ani pro celosvětový mír. Ba právě naopak. A sdružení států BRICS podle něj znamená budoucnost a příští ekonomický rozvoj, což může být dobrý návod i pro další směřování České republiky.

Jak podle vás dopadne rusko-ukrajinský konflikt? A neobáváte se, že případný mír může být jen rozbuškou k další válce, která může za pár let vzplanout znovu?

Děkuji za velmi případnou otázku. Zprvu jsem přesvědčen, že pravdu mají ti analytici, kteří říkají, že se ukrajinská armáda rozpadla a už je schopna pouze tzv. guerillové války a že budou útočit na cíle v Ruské federaci, protože – nejen podle mého názoru – Ruská federace uspěla a v podstatě naplňuje cíle Speciální vojenské operace, nejen proti ukrajinské armádě, ale proti vojskům, které žel posilují všechny státy NATO. Byl bych rád, kdyby válečný konflikt skončil do konce tohoto roku, a doufám, že k tomu přispějí i mírové iniciativy, které se množí.

Nehrozí, že případný mír dlouho nevydrží a na Ukrajině začne znovu bojovat?

Domnívám se, že ti, kteří rozdmýchávají válku, si najdou jiné teritorium než Ukrajinu, protože návrat těch fašizujících sil a přímo nacionalistických a nacistických sil na Ukrajině nebude po prohrané válce možný. Stačí se podívat do Afriky a vidíme hned, kde se rýsuje příští konflikt.

A teď k těm mírovým jednáním. Jedno nyní uspořádala Saúdská Arábie. Nicméně má to vůbec význam, když mezi zúčastněnými stranami chybělo Rusko? Už jsem četl i přirovnání, že je to, jako by se stavěl dům bez cihel...

Každá mírová iniciativa má význam. Problém je samozřejmě v tom, že bez obou sporných stran nelze dospět k výsledku, takže pravdu mají ti, kteří říkají, že jde ze strany pana Salmána spíše o zvýšení jeho vlastního vlivu v regionu. Přesto bych to nepodceňoval, naopak ocenil. Nakonec může do toho jednání Rusko přistoupit a byl bych rád, kdyby se tak stalo.

Jakou roli v mírových snahách může hrát Čína? Například prezident Petr Pavel prohlásil, že Čína nemá zájem na rychlém ukončení konfliktu...

Je úsměvné, co tvrdí pan Petr Pavel. Podle mého soudu si špatně přečetl pokyny ze Spojených států amerických. Čínská lidová republika je stálý člen Rady bezpečnosti OSN, čili její vliv na jakékoliv mírové jednání je obrovský a bez Číny podle mého soudu není možné dospět ke skutečnému výsledku a její předložený mírový plán je již dlouho znám. Role Číny se ukáže právě ve chvíli, kdy sporné strany nebudou schopny najít řešení. Čína velmi jasně už několikrát ukázala, že to řešení má, že ho předložila, ale žel Velká Británie a Spojené státy americké několikrát na Radě bezpečnosti zabránily tomu, aby byly prosazeny návrhy, které by v míru vedly.

Mohou v budoucnu Čína a USA najít společnou řeč, nebo zvítězí boj o unipolární svět na úkor multipolárního, jak jste o tom ostatně na několika seminářích Česko-čínské smíšené obchodní a průmyslové komory hovořil?

Myslím, že budou muset Spojené státy americké – ať už to bude až nový prezident, nebo současné politické vedení – uzнат, že jednopolární svět skončil, že nemá perspektivu. Že bipolární svět nelze obnovit a že směřování k vícepolárnímu světu je nepochybný a správný směr vývoje lidstva právě proto, aby nedošlo k jaderné válce. Na tom se určitě Čínská lidová republika bude podílet, stejně jako Ruská federace. A pokud budou Spojené státy trvat na své nesmyslné politice »America first«, povede to k jejich úplnému upozadění ve světové politice. Ukazuje se to na aktivitách Jižní Ameriky, v jednání s Evropskou unií, nebo na afrických státech, které jednaly s Ukrajinou, s Ruskem a s EU i s G7. Jak říkal Ibrahim Traoré – po 60 letech od osvobození afrických zemí od kolonialismu oni mají právo na to, aby vznášeli nároky jako každý jiný stát OSN a bylo uznáno jejich právo takové návrhy nejen předkládat, ale i realizovat.

Spojené státy americké letos představily svoji »Indopacifickou strategii«, jejímž cílem je omezit vliv Číny v regionu. Co o tomto kroku soudíte? To jsem naznačil v předchozí odpovědi na otázku, jestli Ukrajina bude znovu předmětem sporu. Je to jenom ukázka toho, že Spojené státy americké vždycky najdou nějaký region, kde lze vyvolat konflikt. Trvale vyvolávají konflikt na Blízkém východě, trvale se snaží hledat spory, které lze vyvolat v kterémkoliv regionu světa a ten spor v oblasti Indického a Tichého oceánu je v podstatě opět sporem, který má narušit spolupráci nejen Ruska a Číny, ale Číny a Indie a samozřejmě těch států, které mají vliv na vývoj v Malajsii, v Indonésii, ale například i ve Vietnamu a v celé té oblasti západního Pacifiku.

Není to tak dávno, co spolek Nespokojení Jiřího Paroubka, který asi půjde do příštích voleb ruku v ruce s KSČM, vydal tiskovou zprávu o tom, že ideální by bylo přistoupení ČR k BRICS. Co na to říkáte vy jako předseda Česko-čínské smíšené obchodní a průmyslové komory i jako bývalý šéf KSČM?

Že je to správný krok, protože BRICS je budoucnost. BRICS je příští ekonomický rozvoj. Dokázal to nejen projekt nové hedvábné stezky, který předložila Čína, ale je to i ukázka toho, nakolik se Indie, která samozřejmě už přečísčila i počet obyvatel Číny, hlásí o svá práva. Je to důkaz síly Jihoafrické republiky nebo obnovení politického vlivu Brazílie. Čili BRICS představuje budoucnost ekonomického vývoje celé planety a je podle mého soudu nesmyslné se spojovat s těmi, kteří jsou v recesi. Naopak je potřeba se spojovat s těmi, kteří představují ten nový rozvoj ekonomiky a technologií, ale i společenský vývoj.

A jak hodnotíte novou bezpečnostní strategii ČR, podle níž je hrozbou pro naši bezpečnost Rusko, zatímco Čína podle tohoto materiálu »zpochybňuje mezinárodní řád, což přináší negativní důsledky pro euroatlantickou bezpečnost«. Nebo vidíte hrozbu jinde? Hrozbou je politika euroatlantismu. To je spojení, které v podstatě upozaduje Evropu, řídí se politikou, že Amerika je první a že rozhoduje i o evropských zájmech. Evropa pak nedefinuje vlastní zájem a tedy i vláda ČR nedefinuje zájem České republiky, ale ani zájem evropský. Americký zájem nemůže být zájmem naším. K tomu nás Rusko ani Čína v minulosti nenutili ani v rámci mezivládní RVHP a dnes už vůbec nenutí. Jen připomínám, že EU je nadvládní organizace a po Lisabonské smlouvě si svou nadřazenost vynucuje. Když to řeknu lakonicky, tak státy RVHP nás nikdy nenutily k tomu, abychom slepě sledovali politiku, která se ekonomicky formulovala v RVHP, kdežto nyní jsme svazováni evropskými předpisy, když Evropská unie podléhá zájmům Spojených států amerických a nesleduje ani vlastní ekonomický zájem. To je podle mého soudu cesta do pekla. Čili připojení se k BRICSu je správná cesta. Souvisí to s odporem proti byrokratizaci Evropy, proti politice, která nás vede ke stagnaci, a dokonce ke krizi. Je třeba, abychom ji byli schopni odmítnout a formulovat vlastní politický zájem.

A ještě jednou k Číně. Co si myslíte o jejím »ekonomickém vynucování«, jak se o posledních aktivitách mluví na západě? Je to pomluva a v podstatě jenom neschopnost G7, tzv. nejbohatších států, reagovat na to, když Čína řekla, že je pro svobodný trh, ale ten svobodný trh znamená, že státy, které jsou v ekonomické stagnaci, na to nejsou schopné adekvátně reagovat. Takže v podstatě Čínu omezují a samy svobodný trh zavrhly.

To je jejich krátkozraká politika, která dovedla Čínu k rozvoji, nikoliv k tomu, aby diktovala světu. Čína světu nic nediktuje, jenom nabízí svoji výrobní kapacitu, svoje technologie, své patenty a na to není schopna skupina G7 -takzvaně nejbohatších států – reagovat. A proto jsou v krizi, proto chudnou, zatímco Čína bohatne.

Petr Kojzar, iportal24

Cenzura a represe v akademické sféře

Cenzura a represe jsou sice v akademickém prostředí dlouhodobě skloňovanými tématy, ale jejich palčivost dnes neúměrně stoupá.

Tento úpadkový stav ve vědecké sféře odráží širší snahy o omezování svobody projevu ve veřejném prostoru za aktuálních vlád, které vládnou v České a Slovenské republice – jedná se zejména o období let 2021 – 2023, případně dále.

Tento úpadkový stav již vysvětlovali vědci z pražského Centra globálních studií. Definovali jej jako opožděné následování politických tendencí z USA, kde se podobně cenzurní a represivní snahy začaly projevovat již o několik let dříve. Od té doby se tyto tendence přenáší do různých západních a s nimi provázaných zemí, včetně Evropské unie. Nedávné příčiny tohoto stavu lze vystopovat v úpadku politického a ekonomického systému USA. Zejména v cyklických krizích, které byly zvýrazněny velkou finanční krizí roku 2008. Tato krize nebyla dodnes překonána a vyřešena, byla pouze dočasně utlumena. Tyto problémy se následně promítly v době pandemie onemocnění COVID – 19. Od té doby opět vystupují do popředí ve spojení s narůstajícím dluhem USA a v důsledku krize, která je definována ozbrojeným konfliktem na Ukrajině a snahou zemí EU postihnout ekonomickými sankcemi postihnout Rusko, a také Čínu. V době krize roku 2008 a v letech následujících výrazně rostly ekonomiky velkých rozvojových zemí v čele s Čínou, které jsou dnes sdruženy v uskupení BRICS, přičemž kontroverzní reakce USA na sebe nenechaly dlouho čekat. Antičínské postoje mnohých politiků a médií (většinou z jedné části pravicového politického spektra), spory o různé válečné konflikty, znevažování protestních hlasů občanů proti asociálním vládám a další příčiny způsobují ohrožování svobod projevu a vědeckého bádání v tuzemském prostředí i v některých dalších evropských zemích. V České republice a na Slovensku dochází k cenzurnímu osočování mnohých akademických pracovníků. Jako příklad můžeme uvést Petra Drláka, Marka Hrubce, Martina Brabce, Svatopluka Zemana, Miroslava Ševčíka, Luboše Blahy, Petera Dinuše a jejich spolupracovníků. Samozřejmě, že k omezování svobod projevu a akademického bádání docházelo i dříve, neboť každý systém má určité meze, ale tyto negativní trendy v posledních letech české a slovenské politiky vyústily do takového obudného rozměru, který zde nebyl desítky let.

Lze uvést dvě politicky vykonstruované kauzy, které se týkají více vědců na jednom pracovišti. První je případ M. Hrubce a jím vedeného Centra globálních studií v Praze, které bylo zrušeno. Druhou kauzou je případ L. Blahy a P. Dinuše a jím vedeného Ústavu politických věd v Bratislavě. Tyto události se nedotýkají jen jich samotných, ale zasahují negativně i jejich další spolupracovníky. Dnes mohou někteří z těchto renomovaných vědců na svých pracovištích sice stále pracovat, ale pouze na omezených tematických analýzách. Další z nich už práci ztratili. Ve své činnosti ale nepolevují. Pokračují v disentu ve spolupráci jak s místními a zahraničními kolegy, tak s jejich pracovišti. Podobně jako v jiných dobách, kdy byla)potlačována svoboda projevu a bádání.

Pro zdraví i poučení v létě 2023

Kostel sv. Václava v Rozdělově

V roce 2020 jsem navštívila Švábskou Albu, což je německé pohoří na jihu spolkové země Bádensko-Württembersko. Protéká jím horní Dunaj, ještě jako úzká říčka. Nádherná krajina, jeskyně, úžasné památky – hrady a také Klášter sv. Martina v Beuronu. Byl podle pověsti založen už v roce 777. První písemný doklad o klášteře v Beuronu pochází z roku 1097, byl to jeden z nejstarších augustiniánských klášterů v Německu. Dodnes patří pod ochranu svatého Martina z Toursu. Na začátku 19. století byl zrušen, ale roku 1862 byl obnoven jako benediktinský klášter. V roce 1868 se klášter otevřel novému umění sochaře pátera Desideria Lenze, který se dopracoval k vlastní umělecké teorii. Vznikla tak nová umělecká beuronská škola, využívající prvky egyptského a byzantského slohu a v interiéru pak zjm. modrou barvu se zlatem, barevné ozdobné pásy i speciální písmo, která se promítla, jak do výtvarného umění, tak architektury. Když řád vypudil v roce 1880 Otto von Bismarck, v rámci kulturního boje, usadili se někteří mniši v emauzském klášteře na pražském Novém Městě. Kostel Panny Marie pak vyzdobili freskami, mozaikami a dalšími dekorativními prvky, z nichž některé přežily i vybombardování této cenné gotické stavby na konci druhé světové války.

Beuronským benediktinům, po sedmi letech pobytu v Emauzích, byl klášter v Beuronu navrácen. Pražské Emauzy pak patřily do Beuronské kongregace, beuronští benediktini tu žili až do roku 1941, kdy nacisté klášter zkonfiskovali. V únoru 1945 byl při spojeneckém náletu velmi poškozen, zejména kostel. V šedesátých letech 20. století byla na emauzském kostele postavena betonová křídla navržená architektem Františkem Černým, která připomínají vztyčená křídla beuronských andělů. Beuronské výmalby kostela a Císařská kaple byly obnoveny až po roce 1990.

Ale nyní k **rozdělovskému kostelu sv. Václava**, kam vedla naše vycházka přes sídliště (nejdříve Vzorné, poté Vítězného února a nyní jen kladenské, protože je na katastru Kladna, ne Rozdělova).

Jelikož v Rozdělově nebyl žádný kostel, kde by mohly být konány katolické bohoslužby, jen kaplička na návsi a později kaple ve škole, kde bohoslužby po vzniku republiky zakázali, byl roku 1918 ustanoven „Spolek pro vystavění katolického kostela v Rozdělově“. Za pomoci pražského arcibiskupa Františka Kordače byl získán pozemek a finance pro stavbu kostela. V září 1925 byl položen a vysvěcen základní kámen. V roce 1927 byly posvěceny nové zvony a dne 25. září 1927 byl nově vystavěný kostel vysvěcen.

Kostel vystavený v byzantském slohu je jednoduší bez podpěrných sloupů a má kazetový strop. Plány pro stavbu kostela vypracoval ing. František Havlena, stavbu realizoval kladenský stavitel Josef Pícek. Dekorativní malby provedené v beuronském stylu, vytvořil p. Vrbík z Emauz. Jezdecká socha sv. Václava nad vchodem do kostela je dílem akademického sochaře Ladislava Vocelky z Prahy, který se inspiroval Myslbekovou sochou na Václavském náměstí v Praze. Zajímavý je netypický hlavní oltář, zobrazující zavraždění knížete Václava, který je prací tyrolského řezbáře, mistra Ferdinanda Stufflesera z 19. století. Dva postranní barokní oltáře byly darovány ze zrušeného piaristického kostela v Praze na Příkopech, kde byly zhotoveny podle návrhu K. I. Dientzenhofera. Varhany pocházejí z příbramského konviktu. Nástěnné výmalby jsou nyní jsou opraveny a jsou velice hezké. Věž kostela je vysoká 36 m, zakončená 5 m vysokým křížem. Tvar křížů je znakem benediktinů. V kostele je i „Lurdská jeskyně“ Panny Marie.

Architekt uvažoval i o okolní zástavbě. Na kresbě rozdělovského kostela, která měla sloužit k propagaci stavby, navrhl, aby kostel na každé straně křížovatkou doplňovaly vícepatrové bytové domy. Celku měl vévodit právě chrám s výraznou červenobílou barevností (je ale do žluta), nepodařilo se realizovat ani působilá parková úprava, ale vícepatrové domy jsou v současnosti ze dvou stran, nejnovější pak proti bývalému VKD ve Vašíčkově ulici.

Nemusíte být věřící, ani já nejsem, ale přesto doporučuji si kostel prohlédnout, protože v tomto byzantském slohu s beuronskými výmalbami, je v ČR jen několik málo památek.

Géniové se již ozývají

Jakmile se z českého prostoru objevil další geniální nápad, tentokrát tlumočený panem prezidentem Pavlem, tak se jako houby po dešti ozývají jeho samozvaní vyznavatelé.

Podle informací z pečlivě kontrolovaných sdělovacích prostředků jsme se dozvěděli, že pan prezident ČR vyzval svět, aby prostřednictvím tajných služeb zvýšil dohled nad ruskými občany, žijícími na Západě. Podle Rádia Svoboda, kterému tento nápad vyjádřil při svém pravidelném rozhovoru, údajně »povel k ostražitosti« zněl následovně: »Všichni Rusové žijící na Západě by měli být sledováni

mnohem více nežli v minulosti, protože to jsou občané země, která vede agresivní válku, měli by být pod dohledem bezpečnostních služeb.«

Svůj názor odůvodnil přirovnáním k situaci Japonců v USA během druhé světové války. Je škoda, že nešel ještě dál v přirovnání do minulosti a nepřirovnal to k postupu Spojených států vůči indiánským kmenům, žijícím v osudové době na jejich území. Tam to vyřešili jednoduše a ty, které nevyhľadili, zahnali do rezervací, a bylo vymalováno. Podle vyjádřeného názoru pana prezidenta se ozývají postupně »moudří mudrcové« v naší republice, počínaje osvícenými politiky, přes pracovníky kulturní, sportovní a dalších částí společenské »fronty«, kteří souhlasí s tím, že každý občan Ruska je nebezpečným agentem Putina a je třeba se mít před ním na pozoru. To, že se mezi prvními ozval Jiří Pospíšil, náměstek pražského primátora v případě jeho doporučení na

odvolání koncertu ruské operní pěvkyně Anny Netrebko, která by měla vystupovat v Obecním domě v Praze, mne ani podle ohlasu mezi lidmi nepřekvapilo, protože Jiří Pospíšil využívá každé možnosti, jak se postavit proti Rusům. Trochu více jsem byl zklamán postoji a vyjádřeními člověka, kterého si nesmírně vážím pro jeho sportovní přínos naší zemi na mezinárodním sportovním poli. Jde o Dominika Haška, jednoho z týmu olympijských vítězů v ledním hokeji, který se až nepřičetně »obul« do sportovní veřejnosti a do vládních orgánů a tvrdě požaduje ostré stop pro sportovce Ruska a Běloruska, jako by to byli právě oni, kdo vyvolal a vede válku mezi Ruskem a Ukrajinou.

Nehodlám dělat reklamu Jakubu Jandovi, který je znám svojí nepřičetnou rusofobií ke sportovcům zmíněných zemí. Ale zpět k panu Haškovi. Moc dobře si vzpomínám na doby jeho největší slávy, kdy bojoval mimo území naší republiky na šíření sportovní slávy naší země, kdy jeho, podle mne, vysoce kvalitní hráči ledního hokeje byli i Rusové, hrající jako on ve službách NHL i jiných klubů, kdy mu nevedly ani finance plynoucí se společných úspěšných tažení za prvenstvím v daných soutěžích. A náhle, když už tyto lidi »odepsal«, se mstí na sportovcích, kteří působí v mnoha sportech na čele světových žebříčků.

To se týká i těch dalších sportovců, kteří se podle mého názoru většinou pod nátlakem příslušných orgánů v ČR staví za zákazy účasti sportovců Ruska a Běloruska na všech světových soutěžích a pod kuratelou policejních orgánů z příkazu státní moci zakazují jejich vstup na území naší republiky. O tzv. demokracii a lidských právech mám jiné mínění, nežli nám předvádějí vybraní »elitáři«. Jiří Pokorný

IMPRESIONIZMUS (7)

Kalvínskému pastrovi v Holandsku se roku 1853 narodil chlapec. Dostal jméno Vincent, stejně jako měl jeho zemřelý bratříček. Pověra, že se další dítě nesmí jmenovat po zemřelém, se naplnila. Do školy chodil přes hřbitov a četl na hrobě své jméno. Možná to bylo jednou z příčin formování jeho zvláštních povahových rysů. Jde o malíře, který za svého života prodal jeden jediný obraz. Dnes ale cokoliv se signaturou Vincent při prodeji dosahuje rekordních výšek. Jde samozřejmě o **Vincenta van GOGHA**. Životopisná kniha Jarmily Loukotkové věrně vystihuje jeho

nešťastný, ba tragický osud. Jako šestnáctiletý volí své povolání. V Haagu ve filiálce galeristy Goupila se mu zprvu daří a je proto poslán do Londýna. Nešťastně se zamiloval do dcery své bytné, zanedbával práci. Je přeložen do Paříže, odtud vrácen zpět. Jeho nespokojenost a nespolehlivost vede v roce 1876 k propuštění. Šíření bible v dělnických předměstích Londýna ho také neuspokojovalo. Vrací se domů, krátce pracuje v knihkupectví. Díky strýci studuje v Londýně teologii a je poslán do nejchudšího hornického regionu v Borinage jako misionář. Je svým úkolem posedlý. Získává důvěru, rozdává vše, co má, přestěhuje se do chatrče, kde spí na slámě. To se církvi nelíbí, je propuštěn. Žije pak v nejbídnejších podmínkách. Přesto se vrací k dětské zálibě - kreslení. Jako vše v životě - s vášnivým zaujetím. Rodina mu v roce 1880 umožní studium na akademii v Bruselu, poté chvíli žije u rodičů a usilovně kreslí. Opět jedna nešťastná láska. Ujal se ženy Christine, těhotné uklízečky a občasně prostitutky. Vzal ji k sobě i s několika jejími dětmi, měl svou modelku „Sien“, věřil, že ji „zachrání“. Rodina je samozřejmě zděšena. Vincent ovšem zjistí, že se jeho svěřenka zachraňovat nehodlá a opouští ji. Vrací se k rodičům, kteří mu vyčítají, že žije na úkor svého mladšího bratra Thea. Zamiloval se do sousedovy dcery Margot, ta souhlasí se sňatkem - ale její rodina ho příkře odmítne. Margot se pokusila otrávit. Zachránili ji, ale plány na společný život padly. Roku 1885 maluje své „Jedlíky brambor“, ponuré plátno. V obrazech té doby se promítá beznaděj, smutek. Díky Theovi, (ten věřil bezvýhradně impresionitům, krátce se pro ně nadchl i sám Vincent), mohl pobývat v Paříži, přátelit se Lautrecem a Gauguinem a dalšími malíři. V roce 1888 přišel do Arles, zdejší kraj ho očaroval. Slunce, moře. Namaloval zde své snad nejkrásnější obrazy. Most v Arles, vlastní podobizny, svou ložnici, město, moře a bárky. Pokračoval v serii **slavných slunečnic**. Hodně pil nebezpečný absint, přátelil se s prostitutkami. Protože se cítil osamoceně, požádal Gauguina, aby se k němu přestěhoval. Společně malují, ale dlouho ne, dochází k hádkám. Den před Štědrým večerem po něm Vincent bezdůvodně hodil sklenici a i když se pak hodně omlouval, Gauguin se odstěhoval do hotelu. Reakce - břitvou si Vincent čistě uřízl ucho, zabil ho a přinesl své přítelkyni z nevěstince Rachel. Po propuštění z nemocnice byl terčem posměchu. Sám proto přijel do léčebny v Saint-Rémy. S doprovodem se směl vrátit pro své věci. Zase maluje, ale zhroutí se, upadne do tříměsíčního šílenství. Má halucinace, uvědomuje si svou nemoc, ale vrací se k malování, i když při tom velmi trpí. Arles nazývá prokletým místem a prosí Thea, aby mohl přijet do Paříže. Díky jakési nevhodné poznámce vycítí, že je na obtíž a proto na pozvání milovníka umění Dr. Gacheta odjíždí do Auvers-sur-Oise. Maluje havrany nad obilným polem, ale síly ho opouštějí. Prochází s revolverem v kapse a střílil se do hrudi. Přijíždí Theo, mluví a kouří spolu, zdá se, že to bude dobré. Ale za dva dny, 27. července roku 1890 umírá.

Je jisté, že van Gogh trpěl nervovou poruchou, o příčinách se hodně spekuluje. O jeho životě víme hodně díky korespondenci s bratrem Theem, je uchován soubor 650 dopisů, což je naprosto výjimečná věc. Z nich víme, že Gogh do svých obrazů vkládá symboliku, barvou vyjadřuje bolest, strach, velký mír. Lásku třeba vyjadřuje překrýváním, míšením a doplňkovými barvami. V obraze žence na obilném poli, který v žáru bojuje o holé živobytí, vidí symbol smrti, jakoby lidstvo samo bylo obilím, které žne. Výstavba obrazu je tvořena barevnými plochami, je hledán nejučinnější souzvuk barev, námět je mnohdy vedlejší. Fascinující je také, kolik v poměrně krátké životní etapě vytvořil obrazů - katalogizováno je 880 pláten a 1100 kreseb. Posmrtné výstavy v Paříži v roce 1901 a v Amsterdamu v roce 1905 způsobily raketový nárůst cen obrazů, tendence trvá až do dnešních fantastických cifer. Ovlivnil Pabla Picassa a celou škálu moderních malířů, pro nás laiky zůstává předmětem uctívání.

Pavel Hruban

😊😊😊😊😊 **smějeme se** 😊😊😊😊😊

Manželé v divadle, ona se najednou zeptá manžela: „Hele kdo to vůbec byla ta markýza Pompadour“. „Já nevím“. „Tak se zeptej souseda“. „Prosím vás, kdo byla ta markýza Pompadour“. Soused: „Rokoková koketa“. Ona: „Co říkal“. „Nerozměl jsem mu a ještě koktal“.

Mialdy Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 [E-mail:ov.kladno@kscm.cz](mailto:mail.ov.kladno@kscm.cz), [WEB://http://kladno.kscm.cz](http://http://kladno.kscm.cz) **MIČ 47 437**
Nevyžádané příspěvky se nevracíme